

Kommunistene og de utstøtte.

4/6 1948

Kommunistene og de utstøtte.

I "Morgenbladet" nr. 106 for 7. mai gjen^{de} jeg opplysninger fra en frontkjemper om forsøk på kommunistisk vervning.

I et brev av 8. mai, inntatt i nr. 110, forlangte herr overrettsakfører N. Solheim (etter forlydende selv kommunist) bevis for påstanden. Han krevet ^{de} navnene oppgitt, men dette kunne få ubehagelige følger for de utstøtte.

I et brev, mottatt 2. juni, fastholdt^{te} den nevnte frontkjemper sine uttalelser og lovet meg besøk av personer som har vært søkt påvirket; etter min artikkel var det angivelig foregått flytninger av kommunister til stillinger hvor de ikke har befattning med f.s.fanger.

16. mai ^d meddelte et tidligere medlem av f.s. meg muntlig at det kommunistiske manifest var blitt gitt ham i dette øyemed.

En skriftlig rapport går ut på at det i underhåndsagitasjon^{en} blir sagt at de utstøtte ikke skal bry seg om at kommunistene offentlig må delta i fordømmelsen av dem.

En tilnærmelse er psykologisk lett forståelig. Kommunistene spekulerer overalt i misnøye med de bestående forhold og søker å øke den sosiale uro.

Ved en uklok politikk og ved en fanatisk forfølgelse også av dem som har sonet sin straff, er det i vårt land skapt en paria-kaste på ca. hundre tusen fortvilte mennesker. Enkelte av dem sier selv: "Vi har ikke annen utvei enn å slutte oss til kommunistene", og på sin side kan disse finne det hensiktsmessig i en framtidig revolusjonær situasjon å bruke den ungdom som har den hardeste militære utdannelse og den største krigserfaring.

Det er åndelig slektskap mellom disse retninger (monopolparti, førerdyrkelse, statsabsolutisme). Derfor kunne kommunistene gå over til fascismen i Italia og til nazismen i Tyskland, nå går fascistene og ~~kommunister~~^{kom-} over til kommunismen.

^{Zister} En lignende overgang ville ikke være overraskende i Norge. Noen

//
sier: Dommen stemplet oss som landssvikere og uverdige til militærtjeneste, derfor rører vi ikke en finger om Norge kommer i krig med utland". Andre sier: "Vi har bare ett ønske: å forlate dette landet". Men de beste av dem sier: "Vi er villig til å kjempe for Norge bare vi får lov".

Oslo 4. juni 1948.

Somdalen i Norge

HAR L'ABEE- LUND REN SAMVITTIGHET. NEPPE.

I morgenposten den 25.11.49 leste jeg til min forferdelse å kriminalsjef L'Abée Lund benekter kategorisk at landssvikavdelingen har benyttet provokatører. Det er den reneste usannhet. Jeg henviser til s.258 - 263 i min bok: "Utrolig men sant" .

Ifø morgenposten har L'Abée Lund sagt: "at han i denne sak har fullstendig ren samvittighet". Dette tyder på at han kanskje har uren samvittighet i andre saker, hvis da han overhodet eier noe som en gentlemans samvittighet i sin behandling av NS mennesker -, f.eks kaptein Ola Fritzner. Det er neppe noen som tror på L'Abée Lunds rene samvittighet,

Kriminalsjef Kaltenborn har meddelt morgenposten at han ikke kjenner noe til at Landssvikavdelingen har benyttet seg av Somdalen og han sier at han ikke har hatt noe med saka Somdalen å gjøre . Førstebetjent Bredesen skal etter hva jeg har fått opplyst være en av Kaltenborns underordnede. Bredesen har behandlet en rekke anklager mot landssvikavd. I 1947 lå der på Bredesens pult i Møllergt 19 en haug med dokumenter som avslørte mørke kapitler i landssvikpolitiets historie, men det ble sagt at det hele var så gement, at papirene aldri ville komme offentligheten for øre/øye . M.a.o. svineriet skulle dysses ned. Det synes å være metoden i rettsstaten Norge. På samme måte som mine anklager mot statsadv. Meland i Trondheim , politifullmektig Onsager og etterforsker Dannevig, som av h.r.adv. Aage Storm ble beskyldt for å ha anvendt TRUSLER, SKREMSLER og SKJERPET FENGSEL mot en fange fordi han ikke ville underskrive en falsk etterforskers rapp.

Herrene er sikkert blitt forfremmet .

Kan noen tro at en mann som Somdalen- dødsdømt - kunne slippe ut fra akershus fengsel uten at de høyeste myndigheter: direktør Gløer Johansen, Fengselstyret og L'Abée Lund hadde gitt sitt samtykke ? Tror noen at en hvilkensomhelst etterforsker kan få en slik fange ut fra akershus ? Hvem har betalt Somdalens reiser og festlige opphold i det fri sammen men hans hustru ? Er det ikke Statens penge som her er sløst bort - og hvem har ansvaret herfor. En stakkars etterforsker ?

De der har gitt sitt samtykke - i den hensikt som Somdalen skrev til Gløer Johansen - har det fulle ansvar for hva Somdalen har gjort. Har så Somdalen avgitt falske vitneprov og politiforklaringer - må disse herrer trekkes til ansvar for sine gjerninger, hvis de ikke blir det, er det for meg nok et bevis^{for} at hele vårt rettsvesen er å oppløsning.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014
Somdalen arbeidet med en rekke etterforskere i lang tid i Gudbrandsdalen, Toten, Telemark og i Sørlandsbyene - og kanskje mange andre steder jeg ikke kjenner til. Hvis L'Abée Lund nå vil forsøke å la det til at han ikke har kjendt til dette - har han ikke vært sin stilling voksen. Det er litt for lettkjøpt å skyte skylden over på en eller annen uansvarlig etterforsker som er sluttet og som har fått en reprimande.

Jeg finner ikke ord sterke nok for slike gemerheter, som kan ha påført en rekke mennesker større straff enn de ellers ville ha fått. Intet blir gjort uten å gi en etterforsker en reprimande

at ikke alle rettssaker hvor Somdalen og en dre provokatører har opptrådt som vitner eller avgitt politiforklaringer ikke er blitt omstøtt - er etter min oppfatning helt ufattelig. Hvorfor rystes man av beretninger om lign. forhold "bak jernteppet", når den samme gemene trafikk drives av vare offentlige institusjoner? Det er nå over et år siden jeg skrev herom i min bok: "Utrolig men sânt". Landssvikpolitiet har gjort bruk av en rekke provokatører - se side 258 - 263 i min bok.

Fangen westby fikk brennevân og tobakk av Landssvikpolitiet for å gi til fangene. Han sa det var presenter fra fru steinsvik som hadde bedt om at fangene skulle skrive til hende. Brevene havnet hos Landssvikpolitiet. westbys rettssak ble holdt for lukkede dører.

Da jeg åpent kritiserte Politiet herfor ble jeg i 1947 revet ut av min sykeseng - og ført til den mørkeste selle på Møllergt 19. Jeg padro meg en astmatisk bronkitt, som jeg får lide av resten av mitt liv. Feberkortet som hang over min sykeseng tok politiet - under en 10 leges protest. Er det ikke et tegn på ond samvittighet?

Den samme etterforsker, Eidem, brukte provokatøren RODIAN (se min bok s 261) og ved hjelp av denne gemene fyr fikk Eidem ordnet det slik at en mann ble satt på Åkebergvn. i 8 uker - uten å få tillatelse til å tale med sin forsvarer. Anklagen var falsk.

Jeg har også hørt om en rekke andre provokatører i Landssvikpolitiets tjeneste, men jeg har ikke funnet det nødvendig å graver dypere i denne "møkk", fordi jeg mente at de framsatte beskyldninger i min bok skulle være tilstrekkelige for å få rullet opp hele Landssvikpolitiets ulovlige framgangsmåter.

Nå er offentligheten sjokert over et enkelt overgrep fra Landssvikpolitiets side (Somdalen). Hadde det vært en frå pressen i Norge tror jeg sikkert at en rekke likeså gemene forhold ville ha blitt klarlagt. Herom vil sikkert førstebetjent Brødeseen ved Oslo Kriminalpoliti kunne gi sikre opplysninger.

UTLANDETS SYN PÅ VÅRT RETTSOPPGJØR : Göteborgs Handels- og Sjøfartstidende har i den siste tid hatt flere artikkler med en rammende kritikk over vårt rettsoppgjør. Den 16. og 17de novbr 49 skriver hr Hubert Lærn herom. Her står det en satirisk omtale av en vaskekone som vasket for tyskerne og et bilde av denne "fru Simonsen" i sitt fengsel med sine vaskebøtter - sørpende fordi hun har tapt medborgerlig aktelse. Hr. Lærn slutter sine artikler med følgende ord :

"I mai 1950 har 5 år förflötit sedan de stora dagar, då folket sjöng på Karl Johan: "Seiren er vor..."

Om det samtidigt sättes definitivt punkt i rettsoppgjør-protokollet blir ännu en seier vunnen."

Oslo, 26.11. 1949

R. Harsen